

31.022/II/PN

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 9 november 2000, een klacht onderzocht, ingediend door een Nederlandstalig adviseur bij het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur, wegens het feit dat hij, ondanks hij niet ingeschakeld is in de hiërarchische lijn van zijn dienst, toch werd belast met de opdracht van evaluator voor drie adjunct-adviseurs.

De klager is het niet eens met het feit dat men hem als onmiddellijk hiërarchische meerdere beschouwt waar hij niet tezelfdertijd ook de functionele chef is van de drie adjunct-adviseurs.

*

* *

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat de reden van de aanwijzing van de heer [...] tot evaluator steunt op het feit dat het diensthoofd Franstalig is en niet de kennis van het Nederlands heeft bewezen. De heer [...] is de enige ambtenaar die een hogere rang bekleedt dan de drie adjunct-adviseurs en hij is van dezelfde taalrol.

Het K.B. van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijks personeel geeft een definitie van de “onmiddellijk hiërarchische meerdere”: “elke onder de toepassing van een door Ons bepaald statuut vallende persoon die in de structuur van de dienst waar de ambtenaar werkt en in opklimmende orde van de hiërarchie, de plaats bekleedt welke het dichtst bij die van de ambtenaar staat”.

Uit deze bepaling volgt dat de heer [...] wel degelijk als “onmiddellijk hiërarchische meerdere” moet worden beschouwd.

*

* *

Het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur is een centrale dienst in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT)

Overeenkomstig artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, SWT, gebruiken de centrale diensten in hun binnendiensten het Nederlands of het Frans. Wanneer het om een ambtenaar van de dienst gaat wordt de taal van de betrokkene gebruikt (artikel 17, § 1, B, 1°, SWT)

De evaluatieprocedure is een zaak van intern bestuur en zij dient derhalve te verlopen in de taal van de te evalueren ambtenaar. De hiërarchische meerdere, als eerste betrokkene bij de evaluatie, dient derhalve tot dezelfde taalrol te behoren.

In verband met het behandelen van disciplinaire zaken stelde de Raad van State o.m. in zijn arresten 12.526 en 12.527 van 13 juli 1967 en 27.428 van 16 januari 1987 het volgende:
“De uit de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) volgende verplichting om een ambtenarenzaak als een zaak van intern bestuur zonder vertaler volledig in de taal van de ambtenaar af te handelen, brengt mede dat in disciplinaire zaken alle verrichtingen- meer bepaald het verhoor van de ambtenaar en het horen van zijn verdediging- moeten gebeuren in de taal van die ambtenaar, waarbij die ambtenaar niet alleen het recht heeft zijn eigen taal te spreken, maar ook om, zonder vertaler te worden begrepen en te worden toegesproken, wat van degene die hem ondervraagt of hoort een objectief vast te stellen reële kennis van de taal van de ambtenaar onderstelt, bij ontstentenis waarvan een taaladjunct dient op te treden.”

Daar de evaluatieprocedure o.m. evaluatiegesprekken inhoudt en gelet op het feit dat zij in het voorliggende geval uitsluitend in het Nederlands diende te verlopen is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van oordeel dat de heer [...], als enige Nederlandstalige ambtenaar, hoger in graad dan de te evalueren ambtenaren, zich niet kon onttrekken van de opdracht van evaluator die hem werd toevertrouwd.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht oordeelt dan ook dat de klacht ontvankelijk is doch ongegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.